

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **J. V.,** zastoupený JUDr. Denisem Mitrovićem, advokátem se sídlem Mírové náměstí čp. 274, Týniště nad Orlicí, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje,** se sídlem Komenského náměstí 125, Pardubice, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 11. 2015, č. j. KrÚ 75434/2015/ODSH/14, sp. zn.: SpKrÚ 61803/2015/ODSH/14, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 18. 5. 2016, č. j. 52 A 120/2015 – 80,

takto:

I. Kasační stížnost se zamítá.

II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Městská policie Březová nad Svitavou rozhodnutím ze dne 6. 8. 2015, č. j. Mú - 2319/2015-MP, zamítla žádost žalobce o obnovu řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Jednalo se přitom o blokové řízení, kdy byla žalobci udělena bloková pokuta a vydán pokutový blok, přičemž uložená pokuta

ve výši 1.000 Kč byla zaplacena žalobcem na místě. Uvedeného přestupku se žalobce měl dopustit tím, že dne 23. 9. 2014, v 11:10 hod., na ulici Brněnská v obci Březová nad Svitavou, jako řidič motorového vozidla, překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci o méně než 20 km/hod.

[2] Proti rozhodnutí prvostupňového správního orgánu podal žalobce odvolání, jenž žalovaný v záhlaví označením rozhodnutím zamítl.

II. Řízení před krajským soudem

[3] Proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobce žalobou podanou u Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

[4] Dle žalobce rozhodnutí trpí nezákonností, neboť byly dány důvody pro povolení obnovy řízení dle § 100 odst. 1, resp. § 140 odst. 7 nebo § 149 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Žalobce nebyl tím, kdo udělil souhlas s uložením pokuty v blokovém řízení. O tom unesl důkazní břemeno, jelikož doložil prohlášení R. H. ze dne 14. 10. 2014, zápis z jednání o organizaci dopravy rostlinných pelet dne 23. 9. 2014 (dále jen „zápis z jednání“) a zápis z kontrolního dne ze skladů společnosti Biomasa a stroje, s. r. o. téhož data (dále jen „zápis z kontrolního dne“).

[5] Krajský soud se plně ztotožnil s posouzením okolností, které dle žalobce odůvodňují povolení obnovy řízení, jak jej provedly správní orgány. Prohlášení R. H. nikterak nevylučuje možnost žalobce řídit v rozhodný den motorové vozidlo. Pokud by se R. H. přestupku dopustil a skutečně podepsal pokutový blok jako žalobce, pak by tyto okolnosti výslovně uvedl v prohlášení za účelem zvrácení viny žalobce. To však neučinil a podepsal toliko obezřetně formulované prohlášení („*Já R. H., narozen X, prohlašuji, že jsem dne 23. 9. 2014 měl zapůjčené motorové vozidlo Opel Omega, reg. zn. X a vozidlo jsem řídil v obci Březová nad Svitavou. Dne 14. 10. 2014.*“).

[6] Jedná-li se o další listiny, poukázal krajský soud na jejich účelovost. Zatímco prohlášení R. H. je předloženo s úředně ověřeným podpisem, v případě ostatních listin tomu tak není. Zápis z jednání, v němž je obsažen čas od 9:00 do 10:30 hod., je opatřen razítkem a podpisem žalobce a další osoby jednající za společnost Autohof CZ, s. r. o. Naproti tomu zápis z kontrolního dne skladů společnosti Biomasa a stroje, s. r. o., v němž je uveden čas od 10:40 do 11:30 hod., razítko nadepsané společnosti ani společnosti Navos, a. s., u níž měl být kontrolní den prováděn, neobsahuje. To podporuje pochybnosti o účelovosti této kopie listiny, která se časově kryje se spácháním přestupku. Pokud tak správní orgán vyhodnotil navržený výslech P. S., jež má dané okolnosti prokazovat, jako nadbytečný, pak s tím krajský soud zcela souhlasí. Mělo-li by být uvažováno o výslechu, pak primárně o výslechu R. H., údajného přestupce. S ohledem na jednoznačnost věci však i takový výslech nebyl na místě.

[7] Tuto jednoznačnost přitom krajský soud spatřuje i s přihlédnutím k dalším hlediskům. Předně vzal v potaz to, že z porovnání podpisu žalobce na pokutovém bloku s jeho podpisem na plné moci udělené právnímu zástupci k zastupování v řízení před soudem ze dne 7. 12. 2015 vyplývá, že jsou dle krajského soudu zcela zjevně a nepochybně

shodné. Z toho důvodu neměl krajský soud důvod pochybovat o pravosti podpisu žalobce na pokutovém bloku a okolnost, že ho podepsal, nebyla věrohodně vyvrácena. Dále pak zdůraznil, že totožnost žalobce při kontrole byla zjištěna přinejmenším podle řidičského průkazu, přičemž okolnosti nasvědčují tomu, že i dle občanského průkazu. Takové ověření totožnosti, i vzhledem k fotografii umístěné na řidičském průkazu, považuje soud za zcela dostatečné. Navíc z prostého polohopisu ČR zjevně vyplývá, že Březová nad Svitavou byla na trase z místa jednání v Zábřehu, do žalobcova trvalého bydliště v Brně, když dle zápisu z jednání skončilo jednání v 10:30 hodin a přestupek byl spáchán v 11:10 hodin. To jsou jen další indicie, které svědčí o účelovosti žalobcových tvrzení. Byla-li by jeho verze pravdivá, lze předpokládat, že by uvedl správním orgánům okolnosti, včetně důkazních návrhů, aby své tvrzení podpořil. Například jakým způsobem se přepravoval do Zábřehu na jednání a zpět, popřípadě kdo jej vezl a jakým vozidlem.

[8] Další námitky žalobce směřovaly ke způsobu měření. Ve vztahu k nim krajský soud uvedl, že se jedná o námitky, které svojí povahou nemohou být uplatněny v návrhu na obnovu řízení, a proto se jimi nezabýval.

III. Kasační stížnost

[9] Žalobce (dále také „stěžovatel“) napadl rozhodnutí krajského soudu kasační stížností, jejíž důvody podřadil pod § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[10] Stěžovatel setrvává na svých námitkách, tak jak byly uplatněny již v žalobě. Především je přesvědčen, že unesl důkazní břemeno, když předložil a navrhl důkazy prokazující jeho tvrzení, že se blokového řízení neúčastnil. Nesouhlasí s hodnocením předložených listin, neboť nemají oporu ve spise. Pokud by žalovaný připustil alespoň výslech P. S., mohlo být prokázáno mimo jiné také to, jak se dostal do Zábřehu. Krajský soud nebyl oprávněn hodnotit shodu podpisů, obdobně jako již správní orgány. On sám by grafologický posudek předložil, pokud by byla obnova řízení povolena. Vzhledem k výše uvedenému se domáhá dokazování u Nejvyššího správního soudu.

[11] Dále také setrvává na námitkách vztahujících se ke způsobu měření. Zpochybňuje dodržení návodu k obsluze silničního rychloměru, neboť měřící vozidlo jelo v protisměru jeho jízdy. Poukazuje taktéž na to, že zadavatelem ověřovacího listu měřícího zařízení je soukromá společnost.

[12] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s posouzením ze strany krajského soudu.

IV. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[13] Kasační stížnost je přípustná. Důvodnost kasační stížnosti soud posoudil v mezích jejího rozsahu a přípustně uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené

rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[14] Kasační stížnost není důvodná.

[15] Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010 – 65, dovodil možnost obnovy řízení v případě uložení pokuty v blokovém řízení. V souladu s tímto usnesením se pak soudy, jakožto i Nejvyšší správní soud, zabývají možností takové řízení obnovit (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2016, č. j. 10 As 228/2016 – 38, nebo rozsudek NSS ze dne 26. 8. 2014, č. j. 6 As 96/2014 – 31). V souladu s výše zmíněným usnesením je obnova možná v případě, kdy žadatel v žádosti o obnovu zpochybňuje svůj souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení, nikoli v případě, kdy brojí proti skutkovým zjištěním. Žadatel tak může tvrdit, že skutek nespáchal a pokutový blok ve skutečnosti podepsala jiná osoba, která se legitimovala jeho osobním dokladem (jak je tomu i v nyní projednávané věci), nebo že došlo ke zfalšování podpisu.

[16] Pokud žadatel o obnovu řízení zpochybňuje svůj souhlas s uložením pokuty v blokovém řízení, musí tvrdit takové skutečnosti, které budou relevantní, dostatečně konkrétní a věrohodné pro to, aby vyvolaly důvodné pochybnosti o tom, že skutečně souhlas udělil. K jejich prokázání také musí navrhovat důkazy. Správní orgány i krajský soud mohou v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů odmítnout provedení navržených důkazů, jestliže tvrzení o rozhodných skutečnostech není vzhledem ke své obecnosti nebo apriorní nevěrohodnosti způsobilé odůvodnit povolení obnovy řízení zakončeného vydáním pokutového bloku.

[17] V nyní projednávané věci stěžovatel podal žádost o obnovu řízení s tím, že předmětné vozidlo měl v rozhodný den v užívání pan R. H., jak prokazuje jeho prohlášení. Dále také uvedl, že byl celé dopoledne na jednání, což dokládají zápisy z jednání a může to potvrdit pan P. S. Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s posouzením ze strany správních orgánů a krajského soudu, že tato tvrzení nejsou ani dostatečně konkrétní ani věrohodná, aby vytvářela důvodnou pochybnost o splnění podmínek pro vyřízení věci v blokovém řízení. Souhlasí zejména s tím, že listiny předložené stěžovatelem se jeví jako účelové. Prohlášení R. H., údajného přestupce, je zcela obecné. Vyplývá z něj toliko, že daný den měl vypůjčené auto. Nevylučuje však, že se v 11:10 hod. stěžovatel dopustil projednávaného přestupku. Autor v něm nevysvětluje ani to, jak se na pokutovém bloku objevila adresa trvalého pobytu stěžovatele, proč se při kontrole prokázal stěžovatelovým řidičským průkazem a proč pokutový blok podepsal jeho (nikoliv svým) jménem. Tyto skutečnosti jsou přitom krajně nepravděpodobné, takže by bylo logické, že by se R. H. ve svém prohlášení právě na ně soustředil. To však neučinil.

[18] Současně se jeví jako nepravděpodobné i to, že by strážníci nepostřehli, že řidičský průkaz předkládá jiná osoba, než která je zobrazena na fotografii tohoto průkazu. Tím spíše, jestliže současně nepředložila i občanský průkaz.

[19] Pokud správní orgány spolu s krajským soudem předložené listiny považovaly za účelové, nespatřuje v tom Nejvyšší správní soud pochybení, s takovým hodnocením se

zcela ztotožňuje. S krajským soudem se shoduje i v hodnocení evidentní shody podpisu na pokutovém bloku a na plné moci udělené stěžovatelem v řízení před krajským soudem. Námitka stěžovatele ohledně přípustnosti posuzování shody podpisů soudem bez znaleckého posudku je nedůvodná, neboť s ohledem na míru této shody v konkrétním případě ji byl soud schopen posoudit sám. Nejedná se tedy o procesní pochybení soudu, které mohlo mít vliv na zákonnost jeho rozsudku.

[20] Nejvyšší správní soud se ztotožňuje taktéž s hodnocením správních orgánů a krajského soudu ohledně nadbytečnosti provádění dokazování výslechem R. H. či P. S. Pokud byla tvrzení obsažená v předložených listinách vyhodnocena jako účelová, bylo nadbytečné provádět výslech jejich sepisovatelů jako svědků. Pan R. H. mohl (a vzhledem k výše popsaným okolnostem i měl) již ve svém písemném prohlášení jednoznačně a přesvědčivě tvrdit a věrohodně vysvětlit, že automobil řídil v místě a čase spáchání přestupku, že se při kontrole vydával za stěžovatele a proč tak činil. Rovněž výslech pana S. byl nadbytečný, pokud správní orgány již listinu jím podepsanou vyhodnotily jako nevěrohodnou.

[21] Nejvyšší správní soud se tak ztotožňuje s krajským soudem a žalovaným, že v dané věci nebylo důvodně zpochybněno to, že stěžovatel spáchal přestupek a udělil souhlas s projednáním přestupku v rámci blokového řízení. Pro důvod obnovy řízení neuvedl dostatečně konkrétní skutečnosti, které jsou účelové a nevěrohodné. Nezaložil tak pochybnosti, které by nasvědčovaly tomu, že pokutový blok skutečně nepodepsal.

[22] Vzhledem k tomu, že stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti stejné námitky jako v žalobě, odkazuje Nejvyšší správní soud v podrobnostech na zevrubné odůvodnění rozsudku krajského soudu. Není totiž účelem jeho přezkumu opakovat již jednou vyřčené závěry, s nimiž se ztotožnil.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[23] Ze shora popsaných důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační námitky stěžovatele nejsou způsobilé zpochybnit závěry krajského soudu. Nejvyšší správní soud proto shledal kasační stížnost nedůvodnou a v souladu s § 110 odst. 1 větou druhou s. ř. s. ji zamítl.

[24] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Jelikož stěžovatel neměl v řízení o kasační stížnosti úspěch, nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení. Žalovanému, kterému by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. června 2017

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu